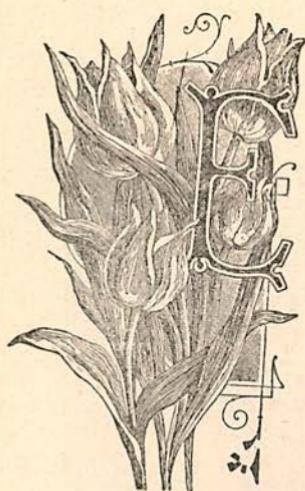

Голъмата змия.

динъ Английски офицеръ, който ходилъ въ островъ Цейлонъ, ето що разказва:

„Азъ живѣхъ въ най-хубавия градъ на този островъ, отдѣто се виждаше близката гора. Близо до кж-щата ми имаше единъ малъкъ хълмъ, на който се издигаха нѣколко дървета. Тази глед-

ка ми правѣше особено удоволствие. Една сутрина, като се вгледахъ въ дърве-тата, стори ми се, че единъ дебель клонъ прави разни движения; той се навеждаше, ту на една, ту на друга страна; допираше се до земята, из-дигаше се на горъ и се изгубваше между другите клоне.

Вѣтъръ не вѣше, врѣмето бѣше много тихо и азъ се чудѣхъ на тия явления Въ това врѣ-ме при мене дойде единъ Цейлонезецъ. Азъ му разказахъ за това, което ме много очудваше. Той погледна къмъ дърветата и веднага лицето му приблѣднѣ и отъ страхъ щѣше да падне на земята. Той ме помоли да затворя вратата и прозорците, запцото това, което мислѣхъ за клонъ, било една голъма змия. Азъ наскоро се убѣдихъ,